

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MELCHIOR WATHELET
prednesené 30. apríla 2015¹

Vec C-231/14 P

**InnoLux Corp., predtým Chimei InnoLux Corp.,
proti**

Európskej komisii

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Svetový trh s displejmi z tekutých kryštálov (LCD) — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút — Určenie hodnoty predaja, s ktorým porušenie súvisí — Uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže Európskej únie mimo jej územia — Vnútny predaj dotknutého výrobku mimo územia Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) — Zohľadnenie predaja hotových výrobkov, v ktorých je integrovaný dotknutý výrobok, tretím osobám v EHP“

1. Na základe tohto odvolania spoločnosť InnoLux Corp. (ďalej len „InnoLux“), predtým Chimei InnoLux Corp., navrhuje čiastočné zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie InnoLux/Komisia², ktorým tento súd na jednej strane zmenil rozhodnutie Komisie K(2010) 8767 v konečnom znení vo veci COMP/39.309 – LCD (Liquid Crystal Displays)³, pričom výšku pokuty, ktorá jej bola uložená v článku 2 tohto rozhodnutia, stanovil na 288 miliónov eur, a na druhej strane vo zvyšnej časti zamietol jej žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka, ako aj k zníženiu výšky uvedenej pokuty.

2. Predmetné odvolanie nastoľuje dôležitú otázku v práve hospodárskej súťaže, a to otázku uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže Európskej únie mimo jej územia (v prejednávanej veci v kontexte určenia predaja, ktorý Európska komisia zohľadňuje pri stanovení pokuty⁴). Uplatňovanie týchto pravidiel mimo územia Únie Komisiou je tiež predmetom žalôb vo viacerých veciach, v ktorých v súčasnosti prebieha konanie tak na Všeobecnom súde, ako aj na Súdnom dvore.⁵

I – Okolnosti predchádzajúce sporu

3. Okolnosti predchádzajúce sporu a spornému rozhodnutiu, ako vyplývajú z bodov 1 až 27 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — T-91/11, EU:T:2014:92, ďalej len „napadnutý rozsudok“. Predmetnú vec je možné vnímať v kontexte s vecou LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (C-227/14 P), v konaní pred Súdny dvorom v čase prípravy týchto návrhov, ktorá sa týka rovnakého kartelu, aj keď tieto veci nastoľujú otázky odlišnej povahy.

3 — Rozhodnutie z 8. decembra 2010 týkajúce sa konania podľa článku [101 ZFEÚ] a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore [vec COMP/39.309 – LCD (Liquid Crystal Displays)] (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 7. októbra 2011 (Ú. v. EÚ C 295, s. 8).

4 — Pozri metódu, ktorú uplatnila Komisia, najmä v bodoch 8 a 24 týchto návrhov.

5 — Pred Súdny dvorom je to vec Intel/Komisia (C-413/14 P, pozri poznámku pod čiarou 10 týchto návrhov). Pred Všeobecným súdom kartel „Air Freight“ [okrem iného vec Japan Airlines International/Komisia (T-36/11)] a kartel „Cathode Ray Tubes“ [okrem iného vec Samsung SDI/Komisia (T-84/13)].

4. Chi Mei Optoelectronics Corp. (ďalej len „CMO“), spoločnosť podľa taiwanského práva, kontrolovala skupinu spoločností usadených po celom svete a pôsobiacich v oblasti výroby obrazoviek z tekutých kryštálov s aktívnou maticou (ďalej len „LCD“). V nadväznosti na dohodu o fúzii spoločnosti CMO so spoločnosťami InnoLux Display Corp. a TPO Displays Corp sa novovzniknutým právny subjektom stala InnoLux, tiež spoločnosť podľa taiwanského práva, ktorá je odvolateľkou v predmetnej veci.

5. Potom, ako spoločnosť podľa kórejského práva Samsung Electronics Co. Ltd (ďalej len „Samsung“) oznámila Komisii existenciu kartelu na trhu LCD, začala Komisia správne konanie a zaslala oznámenie o výhradách šiestim spoločnostiam, z toho dvom európskym dcérskym spoločnostiam, v ktorých vlastní odvolateľka 100 %-ný podiel na základnom imaní. V tomto oznámení o výhradách boli najmä vysvetlené dôvody, z ktorých treba tieto dve dcérske spoločnosti CMO považovať za solidárne zodpovedné za porušenia, ktorých sa dopustila CMO.

6. Komisia 8. decembra 2010 prijala sporné rozhodnutie. Toto rozhodnutie je určené šiestim zo šiestich spoločností, ktoré boli adresátmi oznámenia o výhradách, medzi ktoré patrí odvolateľka, LG Display Co. Ltd (ďalej len „LGD“) a AU Optronics Corp. (ďalej len „AUO“). Naopak dcérske spoločnosti odvolateľky sa v ňom už neuvádzajú.

7. V spornom rozhodnutí Komisia konštatovala existenciu kartelu medzi šiestimi veľkými medzinárodnými výrobcami LCD, medzi ktorých patrí odvolateľka, LGD a AUO, týkajúceho sa nasledovných dvoch kategórií výrobkov o veľkosti 12 palcov a viac, to znamená LCD pre informačné technológie (IT), ako sú LCD, ktoré sa integrujú do kompaktných prenosných počítačov a monitorov počítačov, a LCD pre televízory (ďalej len spoločne „LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel“).

8. Na účely stanovenia pokút, ktoré boli uložené sporným rozhodnutím, použila Komisia usmernenia k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“). Na základe týchto usmernení Komisia určila hodnotu predaja tých LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ktoré sú priamo alebo nepriamo dotknuté porušením. Na tento účelom stanovila nasledovné tri kategórie predajov realizovaných účastníkmi kartelu:

- „priame predaje v rámci EHP“, to znamená predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, inému podniku v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru,
- „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, to znamená predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, integrovaných v rámci skupiny, do ktorej patrí výrobca, do hotových výrobkov, ktoré sa predávajú inému podniku v rámci EHP a
- „nepriame predaje“, to znamená predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, inému podniku nachádzajúcemu sa mimo územia EHP, ktorý následne obrazovky zabudováva do hotových výrobkov, ktoré predáva v rámci EHP, pričom „iným podnikom“ je podnik, ktorý nie je súčasťou skupiny predajcu.

9. Komisia usúdila, že stačí zohľadniť iba prvé dve vyššie uvedené kategórie, keďže nie je potrebné zahrnúť tretiu kategóriu na to, aby mohli uložené pokuty dosiahnuť dostatočne odstrašujúcu úroveň. Na základe uvedeného uložila Komisia odvolateľke povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 300 miliónov eur.

II – Napadnutý rozsudok

10. Podaním podaným 21. februára 2011 podala odvolateľka žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu sporného rozhodnutia a k zníženiu výšky pokuty. Odvolateľka uviedla na podporu svojej žaloby tri žalobné dôvody. Prvý bol založený na skutočnosti, že Komisia použila právne nesprávny pojem, konkrétne pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, druhý na skutočnosti, že Komisia porušila článok 101 ZFEÚ, keď dospela k záveru, že porušenie sa týkalo aj LCD pre televízory, a tretí na skutočnosti, že hodnota relevantných predajov, z ktorej vo vzťahu k nej Komisia vychádzala, nesprávne zahŕňala aj iné predaje, ako predaje týkajúce sa LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel.

11. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd vyhovel poslednému uvedenému žalobnému dôvodu a v dôsledku toho znížil výšku pokuty, ktorá sa má uložiť odvolateľke, na 288 miliónov eur.⁶ Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

III – O odvolaní

A – O prvom odvolacom dôvode, týkajúcom sa zohľadnenia „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“

1. Zhrnutie argumentácie strán

12. Prvou časťou odvolacieho dôvodu, týkajúcou sa pojmu „predaje súvisiace s porušením“, odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že do hodnoty predajov zohľadnených pri stanovení pokuty zahrnul jej predaje hotových výrobkov v EHP, a to ako „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, pričom však tieto predaje nesúvisia s porušením v zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006.

13. Komisia usudzuje, že túto argumentáciu odvolateľky Všeobecný súd odmietol na základe správneho odôvodnenia. Argumentácia odvolateľky nezohľadňuje skutočnosť, že cena LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ovplyvnila cenu hotových výrobkov a že zosúladené postupy sa týkali tak LCD, ktoré sa mali predať tretím osobám, ako aj LCD určeným na dodanie v rámci skupiny. Ide tu o skutkové konštatovania Všeobecného súdu, ktoré nemôžu byť preskúmané v rámci odvolania. Bolo by nesprávne tvrdiť, že neexistuje rozdiel medzi predajom tretej osobe a dodávkou v rámci skupiny. Ku skutočnému vstupu na trh – to znamená prvému „skutočnému predaju“ – dochádza v tom čase a mieste, v ktorom podnik predá hotový výrobok.

14. Druhou časťou odvolacieho dôvodu, týkajúcou sa rozsudku *Europa Carton/Komisia* (T-304/94, EU:T:1998:89), odvolateľka usudzuje, že Komisia nezohľadnila tento rozsudok, keďže namiesto toho, aby predaj v rámci skupiny posudzovala rovnako ako predaj tretím osobám, uplatnila na niektorých adresátov sporného rozhodnutia odlišné kritérium pri určení miesta ich predaja v rámci skupiny.

15. Komisia usudzuje, že rozsudok *Europa Carton/Komisia* (T-304/94, EU:T:1998:89) potvrdzuje, že je oprávnená zohľadniť hodnotu výrobku, ktorý je predmetom kartelu, bez ohľadu na otázku, či účastník tohto kartelu predáva predmetný výrobok na trhu priamo alebo ho predtým zabuduje do iného hotového výrobku. Tento rozsudok naopak neukladá Komisii povinnosť, aby za účelom posúdenia spojitosti s územím EHP považovala za miesto predaja výrobku, na ktorý sa vzťahuje kartel, miesto vnútornej dodávky.

⁶ — Body 155 až 174 napadnutého rozsudku. Zníženie pokuty, o ktorom rozhodol Všeobecný súd na základe týchto pochybení, nemá žiaden súvis s osobitnou kategóriou „priamych predajov v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ktorá je predmetom tohto odvolania.

16. Treťou časťou odvolacieho dôvodu, týkajúcou sa rozsudku Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia (89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:447, ďalej len „rozsudok ‚Celulóza I‘“), odvolateľka tvrdí, že z tohto rozsudku vyplýva, že Únia nemá právomoc vo vzťahu ku všetkým predajom uskutočneným v rámci EHP, ale iba k tým predajom relevantného výrobku, uskutočneným v EHP, ktoré spadajú pod zosúladenú činnosť, ktorá bola predmetom konštatovania porušenia.

17. Podľa Komisie Všeobecný súd správne rozhodol, že uvedený rozsudok nebráni Komisii v tom, aby na účely stanovenia pokuty zohľadnila „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ktoré uskutočnila InnoLux.

18. Štvrtou časťou odvolacieho dôvodu, týkajúcou sa rozsudku Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia (6/73 a 7/73, EU:C:1974:18), sa odvolateľka domnieva, že je v rozpore s týmto rozsudkom usudzovať, že dodávky LCD v rámci skupiny do výrobných zariadení nachádzajúcich sa v EHP, ako je tomu v prípade spoločnosti Samsung, nie sú predajom v rámci EHP v prípade, že sú hotové výrobky, v ktorých sú LCD zabudované, predané mimo územia EHP.

19. Komisia usudzuje, že odvolateľka vykladá uvedený rozsudok nesprávne. Tento rozsudok totiž preskúmava pôsobnosť *ratione materiae* článku 102 ZFEÚ, ale nezaoberá sa stanovením pokút vo veciach kartelu, a teda vôbec nepodporuje hlavnú tézu odvolateľky, podľa ktorej bola Komisia povinná pri stanovení pokuty nezohľadniť predaje LCD, ktoré InnoLux uskutočnila v rámci EHP prostredníctvom hotových výrobkov.

20. Piatou časťou odvolacieho dôvodu, týkajúcou sa uplatnenia pravidiel hospodárskej súťaže Únie mimo jej územia, odvolateľka tvrdí, že kritérium, ktoré použili Komisia a Všeobecný súd na účely zistenia miesta jej dodávok v rámci skupiny, so sebou prináša riziko súbežných sankcií a konfliktu právomoci s inými orgánmi hospodárskej súťaže.

21. Komisia usudzuje, že táto časť odvolacieho dôvodu je neprípustná, vzhľadom na to, že toto tvrdenie je po prvýkrát uplatnené v rámci odvolania. Toto tvrdenie je v každom prípade hypotetické a nepodložené. Logicky môže existovať len jeden prvý „skutočný predaj“.

2. Analýza

22. Podľa môjho názoru sú všetky uvedené tvrdenia prepojené a prelínajú sa tak, že je nevyhnutné ich posúdiť spoločne.

a) Absencia rozlíšenia pri zohľadnení predajov podľa toho, či sú uskutočnené s nezávislými tretími osobami alebo so subjektmi z rovnakej skupiny

23. Bod 13 usmernení z roku 2006 stanovuje, že „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo ... súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

24. V prejednávanej veci Komisia pri stanovení pokuty, ktorá sa má uložiť odvolateľke, zohľadnila prostredníctvom pojmu „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ktorý ostatne Komisia použila po prvýkrát (pozri bod 2 týchto návrhov, pokiaľ ide o neskoršie veci), časť hodnoty vnútorných predajov LCD odvolateľky, ktorá mohla zodpovedať hodnote LCD integrovaných do hotových výrobkov, za predpokladu, že tieto hotové výrobky boli odvolateľkou predané tretím

podnikom usadeným v EHP. Celý vnútorný predaj LCD, ktorého sa týka porušenie, totiž odvolateľka uskutočnila *mimo územia EHP* subjektom patriacim do rovnakej skupiny, ktoré ich integrovali do hotových výrobkov (počítače a televízory), a následne tieto hotové výrobky predali v rámci EHP nezávislým tretím podnikom.

25. Ako Súdny dvor nedávno potvrdil v rozsudku *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisía* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, body 57 až 59; pozri tiež návrhy, ktoré som predniesol v tejto veci, C-580/12 P, EU:C:2014:272, bod 21 a nasl.), na jednej strane „bod 13 usmernení z roku 2006 má za cieľ vziať ako východiskový bod na výpočet pokuty uloženej podniku sumu, ktorá odráža hospodársku dôležitosť porušenia a relatívnu váhu tohto podniku na tomto porušení“, a na druhej strane Súdny dvor rozhodol, že je dôležité, aby bola pokuta v „skutoč[om] vzťahu s pôsobnosťou predmetného kartelu“, a že „časť celkového obratu *pochádzajúca z predaja výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia, môže najlepšie odrážať hospodársky význam tohto porušenia. Netreba teda vykonať rozlíšenie medzi týmito predajmi podľa toho, či boli realizované s nezávislými tretími osobami alebo subjektmi patriacimi do toho istého podniku*. Nezohľadniť hodnotu predaja patriaceho do tejto poslednej uvedenej kategórie by nevyhnutne znamenalo bezdôvodne zvýhodniť vertikálne integrované spoločnosti, umožniac im vyhnúť sa sankcii *proporcionálnej* ich významu na trhu výrobkov, na ktorom došlo k porušeniu“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

26. V tomto ohľade bolo v rovnakom rozsudku (bod 57) rozhodnuté, že pojem „hodnota predaja“, uvedený v bode 13 usmernení z roku 2006, hoci nemôže byť chápaný len ako týkajúci sa obratu dosiahnutého iba pri predaji, v prípade ktorého sa preukázalo, že bol naozaj ovplyvnený týmto kartelom, sa „nemôže... rozšíriť tak, aby zahŕňal predaj realizovaný predmetným podnikom, ktorý nepatrí do pôsobnosti vytýkaného kartelu“⁷.

27. V tomto kontexte dodávam, že tak ako správne rozhodol Všeobecný súd v bode 66 rozsudku *Team Relocations a i./Komisia* (T-204/08 a T-212/08, EU:T:2011:286), „z ustálenej judikatúry... vyplýva, že časť obratu *pochádzajúca z tovaru, na ktorý sa porušenie vzťahuje*, je spôsobilá správne naznačiť rozsah porušenia na relevantnom trhu... Konkrétne obrat dosiahnutý z tovaru, na ktorý sa vzťahuje obmedzujúci postup, predstavuje objektívny prvok, ktorý poskytuje správnu predstavu o škodlivosti tohto postupu pre riadnu hospodársku súťaž... Usmernenia z roku 2006 prevzali túto zásadu“. Tento rozsudok bol potvrdený Súdnym dvorom v rozsudku *Team Relocations a i./Komisia* (C-444/11 P, EU:C:2013:464).

28. V prejednávanej veci je nesporné, že predaj hotových výrobkov realizovaný podnikmi patriacimi do skupiny odvolateľky nezávislým tretím osobám v EHP, ktorý boli zohľadnený pri stanovení pokuty, ktorá sa má uložiť odvolateľke, nebol uskutočnený na relevantnom trhu, ktorý je dotknutý porušením konštatovaným v spornom rozhodnutí. Pokiaľ Súdny dvor raz a navždy v rozsudku *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisía* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) potvrdil, že Komisia nie je oprávnená rozlišovať medzi vnútorným a vonkajším predajom, v zásade nie je ani oprávnená považovať za „skutočný predaj“ iba vonkajší predaj.⁸

7 — Pozri tiež návrhy, ktoré som predniesol vo veci *Guardian Industries a Guardian Europe/Commission* (C-580/12 P, EU:C:2014:272, bod 44). Navyše, pozri rozsudky *Team Relocations a i./Komisia* (C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 76), ako aj *Putters International/Komisía* (T-211/08, EU:T:2011:289, bod 59), ktorý nebol predmetom odvolania.

8 — Práve preto údajná potreba „neuprednostniť vertikálne integrované podniky, ktoré sa zúčastnili kartelu“, ktorá je uvedená v bode 74 napadnutého rozsudku, v zásade nepredstavuje platný dôvod na to, aby sa v prejednávanej veci zohľadnili „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ (pozri tiež bod 29 týchto návrhov).

29. Hoci samotný Všeobecný súd v bode 74 napadnutého rozsudku uznáva, že prístup zvolený Komisiou v danom prípade je ťažko zlučiteľný s judikatúrou, vyvstáva tu otázka, či a v akom rozsahu Všeobecný súd, ktorý neuplatnil jednoducho prenesenie judikatúry,⁹ bol oprávnený, použiť jeho slová, ju „prispôbiť“ „okolnostiam daného prípadu“, ktoré sa vyznačujú skutočnosťou, že odvolateľka je vertikálne integrovaným podnikom, ktorý mimo územia EHP zabudovával LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, do hotových výrobkov predávaných v EHP, „na účel dosiahnutia cieľa sledovaného uvedenou judikatúrou neuprednostniť vertikálne integrované podniky, ktoré sa zúčastnili kartelu“ (bod 74 napadnutého rozsudku).

30. Nič to nemení na skutočnosti, že metodológia, ktorú Komisia uplatnila v prejednávanej veci, spočíva v zohľadnení (vnútorného) predaja dotknutého výrobku, ktorý bol v celom rozsahu uskutočnený mimo územia EHP, a že z tohto dôvodu treba túto metodológiu podľa môjho názoru vnímať ako rozšírenie územnej právomoci Komisie vo vzťahu ku kartelu, ktorý bol vytvorený a realizovaný v tretích krajinách, a to z toho jediného dôvodu, že Komisia „predpokladá“, že tento kartel vyvoláva určité účinky v EHP z toho dôvodu, že na tomto území sa nezávislým tretím podnikom predávajú hotové výrobky, v ktorých je integrovaný dotknutý výrobok.¹⁰

31. V predmetnom prípade totiž vzhľadom na to, že (vnútorný) predaj výrobku, ktorý je predmetom porušenia, zo strany odvolateľky sa neuskutočnil v EHP a že hotové výrobky, v ktorých sú uvedené výrobky integrované a ktoré boli predané v EHP podnikmi patriacimi do skupiny odvolateľky, nie sú predmetom porušenia, je ťažké, ba až nemožné tvrdiť, že kartel bol „realizovaný“ v EHP v zmysle rozsudku „Celulóza I“ (body 13, 16 a 17 tohto rozsudku).

32. Treba zdôrazniť, že je možné namietat voči snahám, ktoré vynaložila Komisia v spornom rozhodnutí (odôvodnenia 9 a 381) na účely rozlíšenia „skutočného“ predaja v rámci skupiny, to znamená predaja, ktorý ako taký môže byť zohľadnený pri stanovení pokuty, a predaja, ktorý ním nie je, to znamená predaja, ktorý môže byť nezohľadnený a nahradený „skutočným“ predajom LCD integrovaného do hotového výrobku, tzv. „spracovaného výrobku“ tretím osobám. V prejednávanej veci by mohol proti spoločnosti InnoLux začať konanie orgán hospodárskej súťaže v Ázii pre presne tie isté predaje, ako sú predmetné predaje.

33. Komisia napokon, ako sa zdá, zabudla, že Súd prvého stupňa už oprávnene zamietol analogické tvrdenie, ktoré predložila žalobkyňa v rozsudku *Europa Carton/Komisia* (T-304/94, EU:T:1998:89, body 113 a 121 až 123), konkrétne že vnútorné dodávky by nemali byť zohľadnené, pretože nepredstavujú „skutočný predaj“. Ako som už uviedol, tento prístup bol nedávno potvrdený Súdnym dvorom v rozsudku *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363).

34. Záverom sa domnievam, že vnútorný predaj by mal byť zohľadnený ako predaj tretím osobám, ale vylúčený v prípade, že k nemu dochádza mimo územia Únie, čo ma privádza k preskúmaniu veci z hľadiska územnej pôsobnosti práva Únie.

9 — Treba uviesť, že v predmetnom období už v tejto oblasti existovala judikatúra, ako vysvetľujem v návrhoch, ktoré som predniesol vo veci *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia* (C-580/12 P, EU:C:2014:272, bod 21 a nasl.). Preto tu skutočnosť, že rozsudok vo veci *Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia* (C-580/12 P, EU:C:2014:272) bol vydaný až po napadnutom rozsudku, nezohráva žiadnu úlohu.

10 — Táto otázka je v podstate predmetom vo veci *Intel/Komisia* (C-413/14 P), v ktorej v súčasnosti prebieha konanie na Súdnom dvore, kde sa piaty odvolací dôvod uplatnený odvolateľkou týka presne právomoci Komisie uplatniť článok 102 ZFEÚ vo vzťahu ku kúpnyim zmluvám uzavretým medzi Intel, spoločnosťou založenou v Spojených štátoch, a Lenovo, čínskym podnikom, ktoré sa týkajú komponentov, konkrétne mikroprocesorov, určených na dodanie do Číny na účely ich montáže do počítačov, ktoré Lenovo vyrábala v Číne, ale ktoré mohli byť následne uvedené na trh v EHP. V zásade by v tomto ohľade pri posudzovaní tejto otázky nemal byť rozdiel medzi územnou pôsobnosťou práva Únie v kontexte stanovenia pokút, o ktoré ide v prejednávanej veci, na jednej strane, a právomocou Komisie uplatniť články 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ na druhej strane.

b) Územná pôsobnosť práva Únie

35. V tomto štádiu môže byť zaujímavé porovnať pravidlá, o ktoré ide v predmetnom prípade, a pravidlami uplatniteľnými v Spojených štátoch. Na rozdiel od článku 1 amerického zákona Sherman Act, ktorý stanovuje všeobecný zákaz akýchkoľvek praktík s cieľom obmedziť obchod medzi viacerými cudzími štátmi alebo národmi a *neobsahuje územné obmedzenie*, článok 101 ZFEÚ výslovne zakazuje „všetky dohody medzi podnikateľmi ... a zosúladené postupy, ktoré *môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi* a ktoré majú za cieľ alebo následok vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát). Rovnaké pravidlo vyplýva *mutatis mutandis* zo znenia článku 102 ZFEÚ („zneužívanie dominantného postavenia na vnútornom trhu“).

36. Práve na základe analýzy samotného znenia článku 101 ZFEÚ (v predmetnom čase článku 85 ES) Súdny dvor v rozsudku „Celulóza I“ (bod 11 a nasl.) v podstate rozhodol, že zosúladený postup môže obmedziť hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu, a teda spadať do územnej pôsobnosti článku 85 ES iba vtedy, ak sa týkal *predaja* relevantného výrobku *priamo kupujúcim usadeným v Spoločenstve*, a predávajúci boli zapojení do cenovej súťaže s cieľom získať zákazky od týchto zákazníkov.

37. Súdny dvor dospel k takémuto záveru na základe analýzy znenia článku 85 ES, pričom dodal, že „za týchto okolností sa na právomoc Spoločenstva uplatniť svoje pravidlá hospodárskej súťaže vo vzťahu k takýmto konaniam vzťahuje zásada teritoriality, ktorá sa v medzinárodnom práve verejnom všeobecne uznáva“ (bod 18 toho istého rozsudku). Článok 101 ZFEÚ (a napokon ani článok 102 ZFEÚ) tak z hľadiska medzinárodného práva verejného nenastoluje otázky územnej právomoci práve preto, že vzhľadom na to, ako je formulovaný, sa úplne jednoducho nepredpokladá, že by mal byť uplatnený mimo územia Únie.

38. Práve z tohto dôvodu nie je potrebné mať v Únii obdobný zákon ako je americký zákon nazvaný „The Foreign Trade Antitrust Improvements Act“, ktorý prostredníctvom legislatívy zavádza tzv. test „kvalifikovaných účinkov“ s cieľom vylúčiť z článku 1 Sherman Act konania konštatované v zahraničí, ktoré nemajú „priamy, podstatný a rozumne predvídateľný účinok na americký obchod“. Na rozdiel od Sherman Act totiž zo znenia článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ jasne vyplýva, že tieto články sa týkajú iba postupov, ktoré obmedzujú hospodársku súťaž v rámci Únie, a nie mimo jej územia.

39. V tomto kontexte odkazujem na nedávnu vec *Motorola Mobility v. AU Optronics* (č. 14-8003) predloženú U.S. Court of Appeals (7. obvod), ktorá sa týkala toho istého svetového kartelu, ako je kartel, ktorý stojí za predmetným odvolaním. V tejto veci boli nastolené podobné otázky a predložené podobné skutočnosti, ako sú tie, o ktoré ide v prejednávanej veci, najmä extrateritoriálne uplatnenie práva (v predmetnom prípade amerického) hospodárskej súťaže. V tejto veci spoločnosť Motorola, usadená v Spojených štátoch, obvinila medzinárodný kartel (ten istý, ako v predmetnom prípade) z porušenia Sherman Act kvôli dohode o cenách LCD, predávaných niektorým z jej dcérskych spoločností usadeným mimo amerického územia, ktoré ich zabudovali do hotových výrobkov, a následne dodali svojej materskej spoločnosti v Spojených štátoch.

40. V „*amicus curiae brief*“, zaslanom U.S. Court of Appeals, sa belgický orgán hospodárskej súťaže¹¹ zasadzuje za reštriktívny výklad územnej právomoci amerického antitrustového práva na základe zásady medzinárodnej zdvorilosti (*comitas gentium*) a zdôrazňuje, že extenzívne uplatňovanie amerického práva by malo za dôsledok marenie (účinnosti) uplatňovania belgického a európskeho práva hospodárskej súťaže, ako aj práva hospodárskej súťaže iných krajín. Podobné „*amicus curiae briefs*“ boli v tejto veci predložené najmä zo strany Taiwanu a Japonska.

41. V rozsudku, ktorý bol vydaný o niekoľko mesiacov neskôr ako napadnutý rozsudok, U.S. Court of Appeals zamietol žalobu spoločnosti Motorola a rozhodol, že Sherman Act sa neuplatní, z dôvodu, že účinky kartelu na americký trh – za predpokladu, že sú podstatné a rozumne predvídateľné – boli „nepriamej“ povahy, vzhľadom na to, že účastníci kartelu nepredávali LCD v Spojených štátoch, ale že tieto LCD boli predávané v zahraničí podnikom (dcérskym spoločnostiam spoločnosti Motorola), ktoré ich zabudovali do výrobkov, ktoré boli následne vyvezené do Spojených štátov a tu znovu predané. Zdôrazňuje tiež riziko prisúdenia príliš širokej pôsobnosti Sherman Act.

42. Vyššie uvedené preukazuje, že aj v predmetnej veci by extenzívny výklad územnej pôsobnosti práva hospodárskej súťaže Únie mohol viesť ku konfliktom právomoci so zahraničnými orgánmi hospodárskej súťaže, ako aj k dvojitej trestnosti pre podniky.

43. Súdny Únie napokon vždy uznávali dôležitosť prísneho dodržiavania územnej právomoci¹² s cieľom zabrániť porušeniu zásady *ne bis in idem*¹³ zakotvenej v článku 50 Charty základných práv Európskej únie. Z rozsudku SGL Carbon/Komisia (C-308/04 P, EU:C:2006:433, najmä body 29 a 32) vyplýva, že Súdny dvor usúdil, že prekročenie územnej právomoci zo strany orgánu hospodárskej súťaže môže viesť k vzniku rizika súbežných sankcií pre podniky, ktorých sa týka vyšetrovanie. V prejednávanej veci, pokiaľ Komisia uloží pokutu za operáciu týkajúcu sa komponentu dodaného do nečlenskej krajiny EHP z dôvodu, že hotový výrobok, v ktorom je tento komponent zabudovaný, bol predaný v EHP, tá istá operácia by mohla byť sankcionovaná dvakrát: prvýkrát v nečlenskom štáte EHP, do ktorého bol komponent dodaný, a následne druhýkrát v EHP (na základe prístupu Komisie, podľa ktorého je tento komponent zabudovaný v hotovom výrobku, ktorý bol predmetom konečného predaja v EHP).

44. Podľa môjho názoru, ibaže by sa dodatočne preukázali kvalifikované účinky kartelu v EHP, Komisia zachádza príliš ďaleko, keď sankcionuje kartely týkajúce sa výrobkov vyrobených a predaných mimo územia EHP, z toho jediného dôvodu, že sú následne „spracované“ alebo zabudované v iných výrobkoch, ktoré (všetky alebo ich časť) sú dovezené na územie EHP.

11 — Pozri „Brief of Belgian Competition Authority in Motorola Mobility LLC v AU Optronics Corp.“, z 10. októbra 2014. Uvedený orgán v ňom cituje rozsudok belgického odvolacieho súdu z 12. marca 2014 vo veci 2013/MR/6 „Brabomills“, v ktorom tento súd zrušil pokutu uloženú spoločnosti Brabomills, pretože táto pokuta nebola stanovená na základe predaja alebo obratu v Belgicku, a to vzhľadom na to, že odvolací súd nebol schopný posúdiť, či bola Brabomills touto pokutou potrestaná iba za porušenie, ktorého sa dopustila v Belgicku, alebo či sa vzťahovala aj na porušenie, ktorého sa dopustila v Holandsku, za ktoré už bol uvedený podnik v tejto krajine sankcionovaný (a to s cieľom zabrániť porušeniu zásady *ne bis in idem*).

12 — Ak by zahraničné orgány hospodárskej súťaže ukladali pokuty za uplatňovanie kartelu alebo jeho účinky v EHP, zasahovalo by to do územnej právomoci Komisie. Pozri rozsudky Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, EU:T:2004:118, bod 143), ako aj Hoechst/Komisia (T-410/03, EU:T:2008:211, bod 603). Rovnako, ak by Komisia ukladala pokuty, ktoré nesúvisia s uplatňovaním kartelu alebo jeho kvalifikovanými účinkami v EHP, prekračovala by svoju právomoc.

13 — Pozri najmä rozsudky Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia (T-224/00, EU:T:2003:195, bod 103), ako aj Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, EU:T:2004:118, bod 143) (pričom v rozsudku Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, EU:C:2006:328 bolo odvolanie zamietnuté). Pozri tiež rozsudok Showa Denko/Komisia (C-289/04 P, EU:C:2006:431, bod 50).

c) Účinky kartelu v EHP na základe hotových výrobkov: kritériá „kvalifikovaných účinkov“ a „realizácie“

45. Zdôrazňujem, že pôvodne, na začiatku konania o porušení, Komisia kvalifikovala predaj, o ktorý ide v predmetnom prípade, ako „nepriame predaje v rámci EHP“ (pozri odôvodnenie 391 a nasl. sporného rozhodnutia). Až neskôr sa ich rozhodla kvalifikovať skôr ako „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“¹⁴. Vyplývala táto zmena označenia zo snahy Komisie lepšie odôvodniť použitie nového konceptu?

46. V každom prípade nie je podľa môjho názoru možné usudzovať, že predaj, hotových výrobkov, v ktorých sú zabudované LCD, v rámci EHP, pričom tento predaj je uskutočňovaný subjektmi zo skupiny InnoLux, usadenými mimo územia EHP, predstavuje v zmysle rozsudku „Celulóza I“ realizáciu cenového kartelu v rámci EHP, týkajúceho sa predaja LCD. Takýto predaj totiž nie je možné klásť na roveň predaju LCD v rámci EHP za ceny, na ktoré sa vzťahuje kartel. Na jednej strane, predaj samotných hotových výrobkov nemôže byť charakterizovaný ako realizácia v rámci EHP kartelu LCD, vzhľadom na to, že predaj hotových výrobkov, v ktorých sú LCD zabudované, nepatrí do oblasti porušenia článku 101 ZFEÚ, ktorý konštatovala Komisia. Na druhej strane, samotné zabudované LCD neboli predmetom predaja za zosúladené ceny v rámci EHP. V prejednávanej veci došlo k „realizácii“ mimo územia EHP pri dodávke LCD subjektom, ktoré ich zabudovali do hotových výrobkov.

47. Odlišné posúdenie nepriamych predajov LCD v rámci EHP z hľadiska uplatnenia článku 101 ZFEÚ podľa toho, či sú „spracované výrobky“ uvádzané na trh tretími podnikmi, ktoré tieto LCD nadobudli od členov kartelu, alebo či sú uvádzané na trh dcérskymi spoločnosťami členov kartelu, ktoré tieto LCD nadobudli následne po dodávkach v rámci vertikálne integrovanej skupiny, by malo za následok znevýhodnenie druhých uvedených v porovnaní s výrobcami LCD, ktorí nie sú integrovaní systémom dcérskych spoločností.¹⁵

48. Je teda jasné, že právomoc Komisie vo vzťahu k predmetným predajom by tu mohla byť odôvodnená jedine na základe uplatnenia kritéria „kvalifikovaných účinkov“.

i) Kritérium „kvalifikovaných účinkov“ vo všeobecnosti

49. Viacerí generálni advokáti sa zasadzovali za uznanie tohto kritéria Súdny dvorom, čo by umožnilo uplatniť právo hospodárskej súťaže Únie na protisúťažné správania alebo dohody, ktoré boli konštatované mimo územia EHP, mali však dôsledky na území EHP. Bolo tomu tak najmä v návrhoch, ktoré predniesol generálny advokát Mayras vo veci Imperial Chemical Industries/Komisia (48/69, EU:C:1972:32) (kde mal kartel priame a bezprostredné, podstatné a predvídateľné účinky v Spoločenstve) a v návrhoch, ktoré predniesol generálny advokát Darmon v spojených veciach Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia (89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:258).¹⁶

14 — Tento názov je do istej miery rozporuplný, pretože tieto predaje sú zároveň uskutočňované priamo a „prostredníctvom“. V každom prípade nemajú priamy charakter prvej kategórie predajov („priame predaje v rámci EHP“).

15 — Pozri tiež stanovisko profesora P. Demareta nazvané „Poznámka k rozsudku Všeobecného súdu InnoLux T-91/11“, príloha ECJ.A.6 k odvolaniu spoločnosti InnoLux.

16 — „Nebola by Komisia bezmocná, ak by v prípade zosúladeného postupu, ktorý bol iniciovaný a za ktorý bola prevzatá zodpovednosť výlučne podnikmi nachádzajúcimi sa mimo spoločného trhu, bola zbavená možnosti vydať vo vzťahu k nim akékoľvek rozhodnutie? Znamenalo by to zároveň odoprenie ochrany spoločného trhu, ktorá je nevyhnutá na uskutočňovanie hlavných cieľov Spoločenstva“ (bod 53).

50. Samotná Komisia už oddávna tvrdí, že kritérium „kvalifikovaných účinkov“ stanovuje vonkajšie obmedzenie jej právomoci.¹⁷

51. Vo svojom rozsudku Gencor/Komisia (T-102/96, EU:T:1999:65, bod 92) Súd prvého stupňa tiež uplatnil toto kritérium, keď v rámci napadnutia právomoci Komisie uplatniť nariadenie o kontrole koncentrácií medzi podnikmi na koncentráciu uskutočnenú medzi podnikmi usadenými mimo územia Spoločenstva,¹⁸ vyžadoval, aby išlo o „bezprostredný, podstatný a predvídateľný účinok“. Napokon nevidím žiaden dôvod na obmedzenie uplatnenia tohto kritéria iba na koncentrácie.¹⁹

52. Súd prvého stupňa tiež v rozsudku Haladjian Frères/Komisia²⁰ uviedol, pokiaľ ide o „dohodu týkajúcu sa výrobkov kúpených v Spojených štátoch na účely ich predaja v [Únii, že]... samotná skutočnosť, že konanie spôsobuje určité účinky, nech už sú akékoľvek, na hospodárstvo [Únie], nepredstavuje sama osebe dostatočne úzku spojitosť, aby umožnila založiť právomoc [Únie]. Aby tento účinok mohol byť zohľadnený, musí byť podstatný, teda citeľný a nie zanedbateľný“.

53. Je pravda, že hoci Súdny dvor kritérium „kvalifikovaných účinkov“ nikdy neodmietol, nikdy sa ani výslovne nevyjadril k možnosti jeho uplatnenia²¹. Aj keď som jeho zástancom, v predmetnom odvolaní tento problém nevystáva, pretože podľa môjho názoru je to, ako Komisia preukázala kvalifikované účinky kartelu na hospodársku súťaž v rámci EHP, značne nedostatočné.

ii) Preukázanie „kvalifikovaných účinkov“ v predmetnej veci?

54. Vzhľadom na to, že EHP je trhom chráneným pravidlami uplatniteľnými v prejednávanej veci, je *a priori* ťažké spájať predaj v Ázii, o aký ide v prejednávanej veci, s pravidlami hospodárskej súťaže EHP alebo so štruktúrou hospodárskej súťaže v EHP *pri výrobkoch, ktorých sa týka porušenie*, ibaže by sa na základe analýzy trhu hotového výrobku v EHP dospelo k záveru, že kartel na ázijskom trhu, týkajúci sa LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, vyvolal tiež skreslenie hospodárskej súťaže na *trhu hotových výrobkov v EHP*. Komisia však v spornom rozhodnutí takýmto spôsobom nepostupuje a dostatočne neuvádza ani nepreukazuje, že by hospodárska súťaž v EHP na trhu hotových výrobkov bola narušená, ba ani že by sa porušenie vzťahovalo na určenie cien alebo na predaj hotových výrobkov, do ktorých boli LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, integrované.

17 — Komisia už vo svojom rozhodnutí 69/243/EHS z 24. júla 1969 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 85 Zmluvy EHS (IV/26.267 – Farbivá) (Ú. v. ES L 195, s. 11), tvrdí, že „the competition rules of the Treaty are ... applicable to all restrictions of competition which produce within the Common Market effects set out in Article 85(1)“. V bode 79 rozhodnutia Komisie 85/202/EHS z 19. decembra 1984 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 85 Zmluvy EHS (IV/29.725 – Celulóza) (Ú. v. ES L 85, 1985, s. 1) uviedla, že „the effect of the agreements... on prices announced and/or charged to customers and on resale of pulp with the EEC was... not only substantial but intended, and was the primary and direct result of the agreements“ (záväzná je len anglická zverenie). Rozhodnutie Komisie 85/206/EHS z 19. decembra 1984 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 85 Zmluvy EHS (IV/26.870 – Dovozy hliníku z východnej Európy) (Ú. v. ES L 93, 1985, s. 1) bolo tiež výslovne založené na kritériu účinkov. Pozri tiež „the Commission's Eleventh Report on Competition Policy – 1981“, Bruxelles, 1982, bod 34 a „the Commission's Fourteenth Report on Competition Policy – 1984“, Bruxelles, 1985, bod 60.

18 — Pozri tiež návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Air Transport Association of America a i. (C-366/10, EU:C:2011:637, bod 148).

19 — Pozri v tomto zmysle tiež rozsudok Intel/Komisia, T-286/09 (EU:T:2014:547, bod 231). High Court (Anglicko a Wales) tiež dospel k tomuto záveru vo veci Adidas/The Lawn Tennis Association a i., [2006] EWHC 1318 (Ch), bod 47 a nasl. Pozri tiež najmä Broberg, M.P.: The European Commission's Extraterritorial Powers in Merger Control. In: *International and Comparative Law Quarterly*. 2000, 49, s. 180, a Albers-Llorens, A.: Collective dominance: A mechanism for the control of oligopolistic markets? In: *The Cambridge Law Journal*. 2000, zv. 59, číslo 2, s. 256. Napokon, kritérium realizácie a kritérium „kvalifikovaných účinkov“ nie vždy dospejú k rovnakému výsledku. Pozri najmä Griffin: J.P.: EC and US Extraterritoriality: Activism and Cooperation, In: 17, *Fordham International Law Journal*. 1994, s. 353, 360 a nasl., Schwartz, I. a Basedow, J.: Restrictions on Competition. In: *III-35 International Encyclopedia of Comparative Law* 1. 1995, s. 134 – 139, a Baudenbacher, C.: The CFI's Gencor Judgment – Some remarks on its global implications. In: *Liber amicorum en l'honneur de B. Vesterdorf*. Bruylant, 2007, s. 557.

20 — T-204/03, EU:T:2006:273, bod 167, ktorý nebol predmetom odvolania.

21 — Bolo tomu tak najmä v rozsudku „Celulóza I“, pretože – na rozdiel od prejednávanej veci – kritérium „realizácie“ predmetného kartelu umožnilo Súdnemu dvoru odôvodniť právomoc Spoločenstva z hľadiska zásady teritoriality.

55. Komisia konštatovala v spornom rozhodnutí iba porušenie článku 101 ZFEÚ²² vzťahujúce sa len na LCD (pozri odôvodnenia 1 a 377 sporného rozhodnutia), pričom iba jednoducho poznamenala, že „predaj LCD obrazoviek zákazníkom v rámci skupiny bol súčasťou diskusií o predmetnom karteli“ a že sa dalo „*rozumne predpokladať*, že realizovaný kartel mal účinky na priame predaje prostredníctvom spracovaných výrobkov“ (odôvodnenie 394 sporného rozhodnutia; kurzívou zvýraznil generálny advokát), čo určite neznamená preukázanie kvalifikovaných účinkov kartelu na trhu v rámci EHP.

56. Na jednej strane je jasné, že (konštatovanie) porušenia sa netýka *priamo* hotových výrobkov. Na druhej strane zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že sa ich netýka ani *nepriamo*. V usmerneniach z roku 2006 sa totiž jasne uvádza, že slovo „nepriamo“, ktoré je uvedené v ich bode 13, sa má vzťahovať na prípady, „*příkladom [ktorých] sú ... dohody o stanovení cien, týkajúce sa určitého výrobku, keď cena tohto výrobku bude slúžiť ako základ na určenie ceny iných výrobkov nižšej alebo vyššej kvality*“²³. O takúto situáciu v prejednávanej veci nejde. Zo spisu nevyplýva, že by ceny, na ktoré sa vzťahuje kartel, LCD predstavovali referenčnú cenu LCD vyššej alebo nižšej kvality. Zo spisu ani nevyplýva, že by slúžili ako referencia pre ceny hotových výrobkov, v ktorých sú zabudované.

57. Všeobecný súd v bodoch 48 a 49 napadnutého rozsudku usúdil, že voľba Komisie zohľadniť „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je podľa jeho názoru „v prejednanom prípade o to dôvodnejšia, že z dôkazov nachádzajúcich sa v [spornom] rozhodnutí [(odôvodnenie 394)], voči ktorým žalobkyňa nenamietala, vyplýva, že vnútorný predaj LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, medzi spoločnosťami zúčastňujúcimi sa kartelu sa uskutočňoval za ceny ovplyvnené uvedeným kartelom“, a že „účastníci kartelu vedeli, že cena LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel, ovplyvňuje cenu konečných výrobkov, do ktorých sa integrujú“ (pozri odôvodnenia 92 a 93 sporného rozhodnutia). Hoci je možné, že tomu tak bolo, nič to nemení na skutočnosti, že uvedené pojmy „ovplyvnené“ a „ovplyvňuje“ nemôžu postačovať na preukázanie „kvalifikovaných účinkov“ v rámci EHP. Okrem toho sa zdá, že tieto konštatovania sa týkajú všetkých účastníkov kartelu bez toho, aby sa ďalej rozlišovalo medzi „skutočným“ predajom v rámci skupiny, ktorý ako taký môže byť pri stanovení pokuty zohľadnený v prípade, že k nemu dochádza v EHP, a predajom, ktorý ním nie je a ktorý podľa Komisie môže byť nahradený „skutočným“ predajom LCD, integrovaných do hotového výrobku, tretím osobám²⁴.

58. V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 70 napadnutého rozsudku zdôrazňuje, že Komisia musí mať možnosť stíhať „následky“, ktoré mal kartel vytvorený mimo územia EHP „na hospodársku súťaž vnútorného trhu“, a uložiť „pokutu proporcionálne v súlade so škodlivosťou tohto kartelu na hospodársku súťaž uvedeného trhu“. Takže, ako dodáva, „ak sú LCD, na ktoré sa vzťahuje kartel a ktoré sú vyrobené žalobkyňou, integrované do konečných výrobkov spoločnosťami patriacimi do rovnakého podniku ako žalobkyňa a ak sú tieto konečné výrobky predané daným podnikom v EHP, je potrebné sa domnievať, že kartel mal vplyv na operácie, ktoré sa uskutočnili do okamihu tohto predaja vrátane samotného predaja“. Tento záver sa mi zdá prinajmenšom unáhlený, vzhľadom na to, že Komisia nepreukázala, že by porušenie týkajúce sa určenia ceny LCD malo nevyhnutne účinkov na určenie ceny hotových výrobkov. Navyše, mnohí výrobcovia hotových výrobkov neboli zapojení do konania, ktoré viedlo k vydaniu sporného rozhodnutia. Vyhlásenie Komisie v odôvodnení 394 sporného rozhodnutia (odôvodnenie 389 francúzskej verzie), podľa ktorého „*sa dá rozumne*

22 — Tiež v článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3) (pre potreby týchto návrhov sa obmedzujem iba na odkaz na článok 101 ZFEÚ).

23 — Usmernenia z roku 2006, poznámka pod čiarou k bodu 13. V prejednávanej veci by sa napokon dala položiť otázka, či je pojem „predaje prostredníctvom spracovaných výrobkov“ vhodný ako taký, vzhľadom na to, že predmetné hotové výrobky (kompaktné prenosné počítače, monitory počítačov alebo LCD televízory) nie sú skutočne „spracovanými“ LCD, tak ako napríklad smartfón nemôže byť považovaný za „spracovaný“ obrazovku či mikroprocesor. Ide o úplne odlišné výrobky, do ktorých je LCD zabudovaná ako komponent, spomedzi mnohých ďalších. Usmernenia z roku 2006 pritom odkazujú na výrobky vyššej alebo nižšej kvality, pre ktoré cena, na ktorú sa vzťahuje kartel, slúži ako základ, to znamená rovnaké výrobky, ale odlišnej kvality.

24 — Hoci je pravda, že odôvodnenie 394 sporného rozhodnutia sa týka osobitne troch vertikálne integrovaných adresátov sporného rozhodnutia, na ktorých sa použil pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, v odôvodnení 396 tohto istého rozhodnutia sa uvádzajú presne tie isté dôkazy, pokiaľ ide o LGD a AUO, na ktoré Komisia použila iba pojem „priame predaje v rámci EHP“.

predpokladať, že realizovaný kartel mal účinky na priame predaje prostredníctvom spracovaných výrobkov“ je, tak ako to pripúšťa samotná Komisia, iba hypotézou, vzhľadom na to, že Komisia v spornom rozhodnutí nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by bol predaj hotových výrobkov dostatočne ovplyvnený na to, aby sa dalo hovoriť o „kvalifikovaných účinkoch“ predmetného kartelu v EHP, čo je pojem, ktorý prinajmenšom vyžaduje, aby išlo o účinky, bezprostredné, podstatné a predvídateľné, a nie iba možné alebo predpokladané.

59. Pokiaľ chce Komisia pri stanovení pokuty zohľadniť aj predmetné predaje, „nemôže sa obmedziť len na uvedenie domnienky, ale... musí predložiť konkrétne, presvedčivé a dostatočné dôkazy umožňujúce posúdiť skutočný vplyv, ktorý porušenie mohlo mať na hospodársku súťaž na tomto trhu“ (pozri rozsudok Prym a Prym Consumer/Komisia, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 82). Nestačí teda, aby sa Komisia opierala o domnienku, že také účinky existujú, a je dokonca možné si položiť otázku, či sa Komisia snažila overiť a zhodnotiť vplyv kartelu na trh hotových výrobkov v EHP.

60. Ďalší problém, ktorý pre odvolateľku nastoľuje pojem „priame predaje v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, vyplýva zo skutočnosti, že sa ním umelo presúva miesto predmetnej operácie z miesta, kde bola LCD skutočne dodaná a používaná, na miesto, kde bol predaný hotový výrobok, do ktorého bola LCD zabudovaná. Miesto predaja LCD sa pritom nachádzalo v Ázii, a nie v EHP. Preto keď Komisia postaví predaj hotového výrobku na roveň predaju LCD, ktorá je v ňom zabudovaná, v skutočnosti posudzuje vnútorné dodávky obrazoviek, ktoré boli uskutočnené v rámci spoločnosti InnoLux na Taiwane a v Číne, ako keby boli uskutočnené v EHP, hoci usúdila, že dodávky obrazoviek v rámci skupiny, ktoré boli uskutočnené spoločnosťou Samsung z Južnej Kórei do jej závodov nachádzajúcich sa v EHP, boli uskutočnené mimo územia EHP, a to iba preto, že Samsung predáva hotové výrobky, v ktorých sú tieto LCD zabudované, mimo územia EHP.²⁵

61. Je pravda, že tak ako Komisia vyhlasuje v odôvodnení 383 sporného rozhodnutia, „skutočnosť, že sa na stanovenie hodnoty predaja používa kritérium dodávky, vytvára úzku spojitosť s EHP“, ale ako rozhodol Súd prvého stupňa v rozsudku Brouwerij Haacht/Komisia (T-48/02, EU:T:2005:436, bod 59, ktorý nebol predmetom odvolania), „posúdenie skutočnej schopnosti pôvodcov porušenia spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom, na účely stanovenia pokuty uloženej za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, ktorého sa dopustili, nemôže byť vykonané, odvolávajúc sa na iné výrobky než tie, ktoré boli predmetom kartelu“.

62. Ako to napokon stanovujú usmernenia z roku 2006, od ktorých sa Komisia nemôže odkloniť bez osobitného a objektívneho odôvodnenia, ktoré je v súlade najmä so zásadou rovnosti zaobchádzania²⁶ (ktoré v prejednávanej veci nebolo poskytnuté), pokuty musia byť založené na predaji, ktorý je predmetom porušenia. Komisia teda nemôže zohľadniť predaj nadväzujúcich výrobkov, to znamená výrobkov, ktoré nie sú predmetom porušenia, aj keď do nich boli zabudované výrobky, na ktoré sa vzťahuje porušenie, ako ich komponent.

iii) V každom prípade, čo s kritériom „realizácie“ kartelu?

63. V rozsudku „Celulóza I“ (body 16 a 17) Súdny dvor rozhodol, že „rozhodujúcim“ prvkom právomoci Komisie uplatniť zákazy stanovené právom hospodárskej súťaže Únie nie je miesto vytvorenia kartelu, ale miesto, kde je kartel realizovaný²⁷. V bode 18 tohto rozsudku Súdny dvor zdôraznil, že na právomoc Únie sa „vzťahuje zásada teritoriality, ktorá sa v medzinárodnom práve

25 — V odôvodnení 238 sporného rozhodnutia sa jasne uvádza, že „predaj obrazoviek LCD v rámci skupiny – za predpokladu, že je ukončený spracovanými výrobkami predanými v EHP – treba v dôsledku uvedeného zohľadniť...“. Pozri tiež odôvodnenie 395 sporného rozhodnutia, v ktorom sa uvádza, že „pri stanovení hodnoty predaja sa zohľadňuje hodnota relevantných obrazoviek za predpokladu, že je spracovaný výrobok predaný zo strany člena kartelu v EHP nepridruženému podniku“.

26 — Rozsudok Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia (C-397/03 P, EU:C:2006:328, bod 91). V tomto kontexte pozri tiež rozsudok Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 55).

27 — Pozri tiež rozsudok Atlantic Container Line a i./Komisia (T-395/94, EU:T:2002:49, bod 72), ktorý je založený na rozsudku „Celulóza I“.

verejnóm všeobecne uznáva“. Súdny dvor pritom v bode 12 toho istého rozsudku poznamenal, „že hlavné zásobovacie zdroje celulózy sa nachádzajú mimo územia Spoločenstva... a že v dôsledku toho má trh svetovú dimenziu. V prípade, že výrobcovia celulózy usadení v tejto krajine [mimo územia Únie] uskutočňujú *predaje priamo kupujúcim usadeným v Spoločenstve* a že sú zapojení do cenovej súťaže s cieľom získať zákazky od týchto zákazníkov, existuje hospodárska súťaž v rámci spoločného trhu“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát). Až vtedy, keď „sa títo výrobcovia dohodnú na cenách, ktoré budú poskytovať svojim zákazníkom usídleným v Spoločenstve, a realizujú tento zosúladený postup prostredníctvom predaja za skutočne koordinované ceny, zúčastňujú sa na zosúladenom postupe, ktorý má za cieľ a *následok* obmedzovanie hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu v zmysle článku 85 Zmluvy“ (bod 13 rozsudku „Celulóza I“; kurzívou zvýraznil generálny advokát) a Súdny dvor uzavrel, že „v predmetnom prípade výrobcovia realizovali svoju dohodu o cenách v rámci spoločného trhu“ (bod 17 uvedeného rozsudku).

64. Za účelom preskúmania uplatniteľnosti práva hospodárskej súťaže Únie tak východisko spočíva v identifikovaní miesta, kde sa uskutočňuje hospodárska súťaž pri výrobku, ktorého sa týka zosúladený postup.

65. To, čo zakladá právomoc Únie podľa kritéria realizácie, ktoré bolo vytvorené v rozsudku „Celulóza I“ je *predaj relevantného výrobku, ktorý patrí do zosúladenej činnosti*, v predmetnom prípade LCD, v rámci EHP.²⁸ V spornom rozhodnutí sa pritom nekonštatuje žiadna zosúladená činnosť, pokiaľ ide o hotové výrobky, v ktorých sú zabudované LCD vyrobené účastníkmi kartelu. Všeobecný súd tiež neuplatnil kritérium stanovené v rozsudku „Celulóza I“ keď v bode 46 napadnutého rozsudku uviedol, že predaj hotových výrobkov, v ktorých sú zabudované LCD, „*nar[úša] hospodársku súťaž v EHP*“. Stačí uviesť, že k predaju hotových výrobkov nedochádza na trhu v rámci EHP, ktorý je dotknutý porušením, konkrétne na trhu LCD. Napokon, na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd vyslovil v bode 47 napadnutého rozsudku, na založenie územnej pôsobnosti práva hospodárskej súťaže Únie podľa kritéria stanoveného v rozsudku „Celulóza I“ *nestačí* identifikovať „predaj s [akýmkoľvek] vzťahom k EHP“. To, čo je potrebné preukázať, je existencia predaja *výrobku, ktorý je dotknutý porušením*, to znamená LCD, v rámci EHP, a predaj odlišného výrobku, v ktorom je LCD integrovaná ako komponent a ktorý nie je sám osebe predmetom predaja, túto podmienku nespĺňa.

66. Napokon si myslím, že v kontexte otázky územnej právomoci, ktorá je nastolená v prejednávanej veci, bola Komisia povinná vykladať usmernenia z roku 2006 reštriktívne – *a fortiori* pokiaľ pripomeniem, že „konanie, ktorým [Komisia] ukladá pokut[u] za porušenie zákazu dohôd o určovaní cien a rozdelení trhov stanoveného v článku 81 ods. 1 ES, patrí do ‚trestnoprávnej časti‘ článku 6 [Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950] v zmysle jej postupného vymedzenia Európskym súdom pre ľudské práva“²⁹.

67. Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvému odvolaciemu dôvodu sa má vyhovieť.

68. Preto je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok, keďže Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že dodávky LCD v rámci skupiny do závodov odvolateľky v Číne a na Taiwane spadajú do pôsobnosti článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP iba z toho dôvodu, že hotové výrobky, do ktorých sa v predmetných závodoch zabudovávajú LCD ako komponent, sú odvolateľkou predávané v EHP.

28 — Ako správne uvádza Demaret, P.: L'application du droit communautaire de la concurrence dans une économie mondiale globalisée – La problématique de l'extraterritorialité. In: *La politique communautaire de la concurrence face à la mondialisation et à l'élargissement de l'Union européenne*. Nomos Verlagsgesellschaft, 1999, s. 49, „kritérium rozsudku Celulóza nebolo založené iba na predaji, vo forme určitého obratu, ale na uskutočňovaní konania v Spoločenstve vo forme predaja za zosúladené ceny“.

29 — Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci ThyssenKrupp Nirosta/Komisia (C-352/09 P, EU:C:2010:635, body 48 až 52, ako aj citovanú judikatúru) a generálna advokátka Sharpston vo veci KME Germany a i./Komisia (C-272/09 P, EU:C:2011:63, bod 64).

B – O druhom odvolacom dôvode, týkajúcom sa údajnej diskriminácie vo vzťahu k ostatným účastníkom kartelu

69. Prvou časťou tohto odvolacieho dôvodu, týkajúcou sa použitia pojmu „jeden podnik“ ako rozlišovacieho kritéria, odvolateľka tvrdí, že rozlíšenie, aké Všeobecný súd vykonal medzi vertikálne integrovanými podnikmi podľa toho, či so svojimi pridruženými kupujúcimi tvoria jeden podnik, alebo nie, sa nezakladá na žiadnom relevantnom rozdiel. Všeobecný súd by tak v rozsudku LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (T-128/11, EU:T:2014:88) na účely zamietnutia tvrdenia spoločnosti LGD, podľa ktorého by mal byť vylúčený predaj LCD jej materským spoločnostiam, nepoukázal na skutočnosť, že predmetný predaj bol uskutočnený v rámci jedného podniku. Odvolateľka odkazuje tiež na bod 140 tohto rozsudku a tvrdí, že by nebolo logické rozlišovať vertikálne integrované spoločnosti podľa toho, či je ich relevantný predaj určený pre pridružené dcérske spoločnosti alebo pridružené materské spoločnosti.

70. Komisia tvrdí, že argumentácia odvolateľky nie je dôvodná.

71. V prvom rade treba uviesť, že vzhľadom na to, že druhý odvolací dôvod predložený odvolateľkou nemôže viesť k zrušeniu v širšom rozsahu, za normálnych okolností by ho nebolo treba preskúmať.³⁰ Tento druhý odvolací dôvod preskúvam iba v záujme úplnosti a subsidiárne (pre prípad, že by sa Súdny dvor rozhodol nepridržať mojich návrhov, pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod).

72. V každom prípade treba konštatovať, že rozlišovanie Všeobecného súdu medzi účastníkmi kartelu podľa kritéria spočívajúceho v pojme „podnikateľ“ v zmysle článku 101 ZFEÚ, s cieľom určiť tých, ktorí so svojimi kupujúcimi predstavujú vertikálne integrované podniky, a tých, ktorí sú vo vzťahu k týmto kupujúcim autonómni, má v judikatúre pevný základ.³¹

73. Nad rámec otázok spojených najmä s právomocou Komisie mimo územia Únie a s tým súvisiacou judikatúrou, ktoré sú detailne preskúvané v analýze prvého odvolacieho dôvodu, si myslím, že pri rozlíšení dodávok v rámci skupiny od predaja tretím osobám sa Komisia a Všeobecný súd nedopustili svojvoľného rozlíšenia. V prejednávanej veci totiž jednoducho rozlíšili vertikálne integrované podniky od podnikov, ktoré takými neboli, a na účely vykonania tohto rozlíšenia, na rozdiel od amerického práva hospodárskej súťaže, je (objektívny) pojem „jeden podnik“ v práve Únie úplne relevantný. Podľa môjho názoru by sa už len z tohto dôvodu mala táto časť odvolacieho dôvodu zamietnuť.

74. Navyše, na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, situácia spoločnosti LGD bola odlišná od situácie vertikálne integrovaných spoločností, ako je InnoLux. Spoločnosť LGD totiž predstavovala podnik odlišný od jej materských spoločností. Z dôvodu absencie vertikálnej integrácie bol celý predaj LCD, ku ktorému došlo zo strany spoločnosti LGD týmto materským spoločnostiam v EHP, zohľadnený na účel stanovenia pokuty ako „priame predaje v rámci EHP“. Pojem „jeden podnik“ tak umožnil stanoviť objektívne rozlíšenie medzi odlišnými situáciami.

75. Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu sa má zamietnuť ako nedôvodná.

76. V druhej časti tohto druhého odvolacieho dôvodu, týkajúcej sa údajného nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o metódu uplatnenú na dodávky LCD v rámci skupiny, ktoré uskutočnili spoločnosti LGD a AUO, odvolateľka usudzuje, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku uplatnil zásadu zákonnosti na účely zamietnutia jej tvrdení založených na zásade rovnosti zaobchádzania. Z rozsudku Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i. (C-628/10 P a C-14/11 P,

30 — Pozri najmä rozsudok Chronopost a i./Ufex a i. (C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, EU:C:2003:388, bod 43).

31 — Pozri najmä rozsudky Imperial Chemical Industries/Komisia (48/69, EU:C:1972:70, body 134, 135 a 140); Hydrotherm Gerätebau (170/83, EU:C:1984:271, bod 11), ako aj Arkema/Komisia (C-520/09 P, EU:C:2011:619, bod 37 a citovanú judikatúru).

EU:C:2012:479) totiž vyplýva, že iba vtedy, keď účastník konania žiada, aby bola uplatnená nezákonná metóda stanovenia pokuty, je možné na účely nevyhovenia tejto žiadosti uplatniť zásadu zákonnosti. V prejednávanej veci bolo pritom odvolateľke odoprené uplatnenie absolútne zákonnej metódy stanovenia pokuty. Metóda uplatnená na dodávky LCD v rámci skupiny, ktoré uskutočnili spoločnosti LGD a AUO, je totiž tou metódou, ktorú Všeobecný súd a Súdny dvor potvrdili v rozsudkoch *Europa Carton/Komisia* (T-304/94, EU:T:1998:89) a *KNP BT/Komisia* (C-248/98 P, EU:C:2000:625). Samotný Všeobecný súd v rozsudku *LG Display a LG Display Taiwan/Komisia* (T-128/11, EU:T:2014:88) potvrdil zákonnosť tejto metódy, a preto si protirečí.

77. Komisia tvrdí, že argumentácia odvolateľky je nepodložená.

78. Podľa môjho názoru je cieľom tejto časti druhého odvolacieho dôvodu spochybniť nadbytočné dôvody napadnutého rozsudku, a preto by sa mala zamietnuť ako neúčinná. Totižto aj keby Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že ani LGD, LG Electronics a Philips, ani AUO a BenQ netvorili jeden podnik, odvolateľke by to nemohlo byť na prospech.

79. V každom prípade, tak ako správne uviedla Komisia, táto na rozdiel od situácie, o akú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok *Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia* a *Komisia/Alliance One International a i.* (C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479), v prejednávanej veci uplatnila rovnakú metódu (jedného podniku) na všetkých účastníkov kartelu. Stačí konštatovať, že na základe ničoho v tomto rozsudku sa nedá tvrdiť, že Všeobecný súd mal v rámci žaloby o neplatnosť podanej spoločnosťou InnoLux tiež posúdiť, či Komisia správne uplatnila zvolenú metódu na spoločnosti LGD a AUO.

80. Z uvedeného vyplýva, že druhá časť druhého odvolacieho dôvodu sa má zamietnuť ako neúčinná a v každom prípade nedôvodná. Preto treba tento odvolací dôvod zamietnuť.

IV – O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku a o trovách

81. Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej Únie, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor môže v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje. V prejednávanej veci tomu tak je, pretože Súdny dvor má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie o odvolaní.

82. Znížená pokuta, ktorú stanovil Všeobecný súd (pred zaokrúhlením) bola vo výške 288 437 850 eur (bod 163 napadnutého rozsudku; pozri v tomto ohľade poznámku pod čiarou 6 týchto návrhov). Z tejto sumy teda treba odrátať časť pokuty priraditeľnej „priamym predajom v rámci EHP prostredníctvom spracovaných výrobkov“, ktorá je vo výške 114 681 174 eur. Celková základná suma pokuty (pred zaokrúhlením) je teda stanovená na 173 756 676 eur. Táto suma musí byť následne zaokrúhlená³² na konečnú sumu 173 000 000 eur. Dodávam, že Komisia nespochybnila tieto číselné údaje, ktoré odvolateľka poskytla vo svojom odvolaní.

83. Pokiaľ ide o trovy, vzhľadom na to, že sa čiastočne vyhovuje odvolaniu spoločnosti InnoLux, treba Komisiu zaviazat' na to, aby okrem toho, že znáša svoje vlastné trovy konania spojené tak s prvostupňovým konaním, ako aj s odvolacím konaním, nahradila polovicu trov konania, ktoré vznikli spoločnosti InnoLux v rámci týchto dvoch konaní. InnoLux znáša polovicu svojich vlastných trov konania spojených s uvedenými konaniami.

32 — Podľa metódy zaokrúhľovania, ktorú potvrdil Všeobecný súd (bod 160 napadnutého rozsudku), v prípade, že zaokrúhlenie na prvé dve číslice vedie k zníženiu o viac ako 2 % z nezaokrúhlenej základnej sumy (3 756 676 sa rovná 2,16 % zo sumy 173 756 676), znížená suma pokuty sa zaokrúhli na prvé tri číslice.

V – Návrh

84. S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie InnoLux/Komisía (T-91/11, EU:T:2014:92) v rozsahu, v akom potvrdil, že pokuta uložená spoločnosti InnoLux Corp. môže legálne zohľadňovať hodnotu dodávok obrazoviek z tekutých kryštálov s aktívnou maticou v rámci skupiny do závodov spoločnosti InnoLux Corp. v Číne a na Taiwane, kde boli tieto obrazovky následne zabudované do hotových výrobkov predávaných v Európskom hospodárskom priestore, a z tohto dôvodu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia,
- zrušil rozhodnutie Komisie K(2010) 8767 v konečnom znení z 8. decembra 2010 týkajúce sa konania podľa článku 101 [ZFEÚ] a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/39.309 – LCD [Liquid Crystal Displays]) v rozsahu, v akom bola spoločnosti InnoLux Corp. uložená pokuta pri zohľadnení hodnoty dodávok obrazoviek z tekutých kryštálov s aktívnou maticou v rámci skupiny do závodov spoločnosti InnoLux Corp. v Číne a na Taiwane, kde boli tieto obrazovky následne zabudované do hotových výrobkov predávaných v Európskom hospodárskom priestore,
- stanovil výšku pokuty uloženej spoločnosti InnoLux Corp. na 173 000 000 eur,
- zamietol odvolanie vo zvyšnej časti, a
- zaviazal Európsku komisiu na to, aby okrem svojich vlastných trov konania spojených tak s prvostupňovým konaním, ako aj s odvolacím konaním, nahradila polovicu trov konania, ktoré vznikli spoločnosti InnoLux Corp. v rámci týchto dvoch konaní; a zaviazal spoločnosť InnoLux Corp. na to, aby znášala polovicu svojich vlastných trov konania spojených s uvedenými konaniami.

85. Subsidiárne, v prípade, že sa Súdny dvor rozhodne nepridržať sa mojich návrhov, pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, a zamietne ho, navrhujem mu zamietnuť odvolanie v celom rozsahu a zaviazat spoločnosť InnoLux Corp. na náhradu trov konania spojených s predmetným konaním.